

Keti koti en Deep Democracy

Mireille Ollivieira woont in een gekleurde omgeving en werkt in een overwegend witte. Ze werkt als leiderschapstrainer in Amsterdam en Deep Democracy instructor bij Human Dimensions

Niets stoorde mij meer dan mensen die te graag een ander willen zijn. Surinamers met een plat Amsterdams accent of Nederlanders met een Surinaams accent.

“For crying out loud: wees toch jezelf!”.

Sinds ik met DD bezig ben word ik echter minder kwaad. Ik leerde namelijk over ‘rolfluiditeit’: het vermogen om van positie te wisselen. Omdat ik herhaaldelijk niet als Nederlandse ben geaccepteerd, had ik me zo geïdentificeerd met Surinaams zijn, dat ik die Nederlandse kant van mezelf had afgesloten. En onbewust had ik besloten dat iedereen maar gewoon in zijn hokje moest blijven. Ten diepste verbinden en zeggen: ‘Ik ben Nederlandse, is veel te kwetsbaar. Straks is het weer 5 december en dan hoor ik er toch niet meer bij als ze me zwarte piet noemen. Of op dat terras spreekt de ober toch weer niet met mij maar met mijn witte collega. Veel veiliger om in mijn hokje te blijven want het levert me niks op als ik dat stuk van mezelf verlaat’. I missed the point...

De Surinamers met het Amsterdamse accent evenals de witte Nederlanders die Surinaams klinken, leerden mij iets wat ik terug zag bij DD: je kunt wel degelijk zonder jezelf te verliezen, je verbinden met die andere cultuur en daar intens van genieten of zelfs onderdeel van worden. Je bent het namelijk allang, je kijkt er alleen op een afgescheiden manier naar: verander je perspectief.

In DD noemen ze het stuk waar je contact maakt met een weggestopt of onbekend deel van jezelf, ‘compassie’: herkennen in de ander wat ook in jezelf zit. Het gaat erover dat als je je kunt verbinden met dat wat je veroordeelt of onderdrukt, je milder wordt, minder oordeel hebt en beter kunt luisteren. En kunnen luisteren is de basis van alle goede gesprekken. Je verliest jezelf dus niet, je verrijkt jezelf.

Keti koti, Deep Democracy en ik.

It all made sense. Ik heb namelijk in het diverse team van Human Dimensions als enige een donkere huid. En ik zie vanuit mijn perspectief zoveel thema's en mensen in het werkveld waarvan ik denk: hier hebben we meer rolfluïditeit en compassie nodig!

Vanuit: 'verbeter de wereld, begin bij jezelf', heb ik voor keti koti de vloeibaarheid in mezelf en in het team opgezocht. Ik kan verbinden op wie ik ben en wat ik weet. Ik weet dat deze feestdag belangrijk is voor mij en voor mensen uit voormalige koloniën. Ik weet ook dat veel meer mensen erover zouden moeten weten. Ook omdat er veel effecten zijn van die koloniale Nederlands- Surinaamse- Antilliaanse tijd. Bijvoorbeeld gedachtes over wit en zwart die we vandaag terugzien in o.a. armoede, discriminatie, privileges, onderdanigheid of superioriteit. Dit alles is minder vaak opzettelijk maar heel vaak onbewust en is ons ingeprent door media en onderwijs. Dat kan anders. Ik heb daarom besloten mijn collega's mee te nemen in mijn wereld van tradities en festiviteiten. Best spannend maar als je geen risico neemt, gebeurt er niets.

Ik heb daarom voor alle collega's een traditionele Surinaamse lap stof gekocht. Het is een cadeau waar een waarde van respect achter zit voor de Marrons, de tot slaafgemaakten die zijn weggelopen, de inheemsen én alle anderen die de tradities van Suriname en Afrika eren. Je draagt 'm dus niet zomaar. Je draagt 'm bewust, wetend waar ie vandaan komt met respect voor jezelf, voor de betekenis van de geschiedenis, met trots en ingetogenheid of juist kracht. Je voelt zelf wat het dragen van de doek met je doet. Kleren maken de man, tenslotte. Voor elk van hen heb ik er persoonlijk één uitgezocht. Een aantal draagt de doek volgens de instructies of naar eigen gevoel. Een paar anderen hebben op de foto een eigen doek om die iets over hen persoonlijk zegt. Hoe dan ook, elke doek heeft een verhaal.

Het effect van gezamenlijk dragen van je doek, op 1 juli, de dag van onze gedeelde geschiedenis én verbinding op eigenheid, respect, vrijheid en keti koti, zie je hieronder in beeld. Ik hoop dat iedereen vanaf nu op 1 juli meegeniet en roept: 'Wan switi manspasi!', een hele mooie vrijheidsdag!

Mireille@homecomingcoach.nl
www.humandimensions.nl

KETI KOTI

1 JULI 1863 - AFSCHAFFING SLAVERNIJ

